

Jessica Larsen
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Se alkoi neljästä ruudusta. Neljäruutua on peli, jota jotkut lapset pelaivat ulkona välitunneilla. Pelissä neljä pelaajaa seisoo ruudussa ja pomputtaa palloa toisilleen. Jos palloa ei saa kiinni, joutuu pois pelistä.

Minua jännitti, kun pelasin ensimmäistä kertaa. Mutta olin aika hyvä siinä. Se oli hauskaa!

Sitten minua vastapäätä seisova tyttö ei saanut palloa kiinni. Hän sanoi taivaallisen Isän nimen ja nauroi. "Hyvä pomppu, Gwen", hän sanoi. "Taidan olla poissa pelistä!"

Puristin palloa käsissäni. Hän oli juuri käyttänyt väärin Herran nimeä! Se oli kuin kiroilemista.

Mutta kukaan muu ei tuntunut pitävän sitä pahana. He kaikki nauroivat, aivan kuin se olisi ollut hauskaa tai hienoa.

Me jatkoimme pelaamista. Sitten se tapahtui uudelleen. Joku ei saanut palloa kiinni ja sanoi taivaallisen Isän nimen kuin kirosan.

Hetken päästä minäkään en saanut palloa kiinni. Ja aivan kuten muutkin, minä käytin väärin Herran nimeä. Lapset nauroivat ja kannustivat minua, kun palasin taas jonoon pelaamaan.

Sen jälkeen pelasin joka päivä neljäruutua – ja sanoi Herran nimen yhä useammin.

Eräänä päivänä ystäväni Abby tuli mukaan peliin.

Hän pompautti pallon minulle. En saanut sitä kiinni ja sanoin taivaallisen Isän nimen.

Abby räpäytti yllättyneenä silmiään. "Et koskaan ennen sanonut noin."

Hän oli oikeassa. Kotona ja Alkeisyhdistyksessä olin oppinut, että Herran nimi on erityinen eikä meidän pitäisi kiroilla tai vitsailla sitä käyttäen. Mutta niin minä olin tehnyt – viikkokaupalla! Minulle tuli paha olo.

Koulun jälkeen löysin äidin toimistostaan. "Hei, kulta", hän sanoi.

Purskahdin itkuun. Kerroin hänelle kaiken neljästä ruudusta ja Herran nimen käyttämisestä väärin. "En tiedä, pystynkö lopettamaan", sanoin niiskuttaen.

Hän halasi minua lujasti. "Siltä saattaa tuntua juuri nyt. Mutta tiedän, että taivaallinen Isä voi auttaa sinua."

"Miten?" kysyin.

"Parannus tarkoittaa kääntymistä takaisin taivaallisen Isän puoleen ja sitä, että yrittää kovasti toimia paremmin", äiti sanoi. "Se ei ole helppoa, mutta voit rukoilla apua. Kun käytät parempia sanoja, vanha tapasi jää pois."

Äiti auttoi minua laatimaan luettelon uusista sanoista, joita voisin sanoa Herran nimen sijaan. Sitten me rukoilimme yhdessä. Kerroin taivaalliselle Isälle, kuinka pahoillani olin, ja pyysin apua hyvän kielen käyttämiseen.

Seuraavana päivänä vedin syvään henkeä ennen kuin pelasin neljäruutua. Kun en saanut palloa kiinni, melkein sanoin taas taivaallisen Isän nimen, mutta pysähdyin. Sen sijaan sanoin sanan luettelostani.

"Voihan banaani!" sanoin. Se tuntui hyvältä!

Yritin joka päivä kovasti käyttää parempaa kieltä. Silti tein välillä virheitä. Mutta jatkoin rukouksista ja yrittämisestä. Pian pelasin koko pelin sanomatta Herran nimeä. Sitten kokonaisen viikon. Sitten kokonaisen kuukauden!

Tiesin, että taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus olivat auttaneet minua tekemään parannuksen ja muuttamaan tapani – ja se tuntui paremmalta kuin minkään pelin voittaminen! ●

Alkeisyhdistyksessä sain tietää, että Herran nimi on erityinen.

MITÄ TARKOITTAÄ SE, ETTEI KÄYTÄ VÄÄRIN HERRAN NIMEÄ?

Yksi kymmenestä käskystä kuuluu: "Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä" (2. Mooses 20:7). Se tarkoittaa sitä, että meidän tulee aina puhua taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta kunnioittavasti ja rakastaen. Meidän ei pidä vitsailla Heistä eikä käyttää Heidän nimiään epäkunnioittavasti. Tämä käsky tarkoittaa myös sitä, että meidän tulee edustaa Vapahtajaa hyvin. Kun kutsumme itseämme Jeesuksen Kristuksen seuraajiksi, meidän tulee tehdä sitä, mitä Hän tekisi.*

* Katso Dale G. Renlund, "Jumalan voiman hyödyntäminen liittojen kautta", *Liahona*, toukokuu 2023, sivu 36.

Parempi tapa